

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/211/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010190
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2515010190.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci odsúdeného R. A., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2019 v Trnave, o sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 1T/54/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného R. A., nar. XX.XX.XXXX v R., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený R. A. sa neosvedčil a preto trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/54/2015 vydaným dňa 21.07.2015, právoplatným dňa 17.11.2015 v trvaní 20 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, vykoná. Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil odsúdeného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 270-274 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odsúdený poškodenej Y. A. a ani plnoletému synovi A. A. neuhradil žiadnu čiastku zo zameškaného výživného v sume 8000 Eur, pričom z vysokej sumy zameškaného výživného sa počas 3-ročnej skúšobnej doby nepokúsil uhradiť ani časť. Uvedené potvrdil na verejnom zasadnutí aj samotný odsúdený, ktorý si nesplnenie svojej povinnosti odôvodňoval tým, že mu syn pri nehode zničil dve motorové vozidlá a zobral nejaké náradie. Tieto svoje tvrdenia však ničím nepreukázal a A. A. ich vo svojej výpovedi poprel s tým, že osobné motorové vozidlo mu otec požičal v čase, keď nemal vodičský preukaz a vtedy mal s vozidlom dopravnú nehodu, za ktorú musel uhradiť škodu okolo 1 400 eur, lebo vozidlo nemalo zákonné poistenie. A. A. nemal s otcom žiadnu dohodu, že by sa časť škody započítala na dlžné výživné. Zameškané výživné nebolo vymožené ani exekučne. Zo správy sociálnej poisťovne vyplýva, že odsúdený je dlhodobo nezamestnaný. Okresný súd má za to, že v danom prípade nebolo potrebné prihliadať na blížiaci sa koniec 1-ročnej lehoty podľa § 50 odsek 5 Trestného zákona pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného, keďže vo veci od marca 2019 nepretržite konal a dôvodom odročovania verejných zasadnutí bolo práve problematické doručovanie zásielok odsúdenému, jeho neospravedlnené nedostavenie sa na verejné zasadnutie, ako aj potreba vykonania ním navrhovaného výsluchu jeho syna A. A.. Vzhľadom k uvedenému mal okresný súd za to, že práve odsúdený má vinu na tom, že o neosvedčení sa v skúšobnej dobe nemohlo byť právoplatne rozhodnuté do jedného roka od skončenia skúšobnej doby.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil, preto rozhodol, že trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov vykoná. Zároveň rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, pretože pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote ihneď po vyhlásení uznesenia, zahlásil sťažnosť obhajca odsúdeného.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený zahlásenú sťažnosť písomne neodôvodnil. Obhajca odsúdeného uviedol, že sťažnosť odôvodňovať nebude (záznam č.l.278 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku, na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako okresný súd zistil, že :

- trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 21.07.2015 sp. zn. 1T/54/2015 bol R. A. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom a určenie skúšobnej doby v trvaní 3 rokov. Zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v príkaze uhradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.11.2015,
- skúšobná doba odsúdenému plynula do 18.11.2018
- zo záverečnej správy probačného a mediačného úradníka č.l. 179 vyplynulo, že povinnosť spočívajúcej v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 8 182,14 Eur k rukám matky Y. A. uhradené nebolo, čo vyplýva z vyjadrenia poškodenej dňa 17.01.2019, že jej menovaný neuhradil zo zameškaného výživného ani euro
- z lustrácie vyžiadaných správ bolo zistené, že odsúdený sa nedopustil priestupku a nie je evidovaný ako páchatel' trestného činu, neprichádza evidenciou trestne stíhaných osôb,
- v obci X. nemá nahlásený trvalý ani prechodný pobyt, v obci sa nezdržiava,

Verejné zasadnutie :

- dňa 15.02.2019 bol vo veci určený termín verejného zasadnutia na 25.03.2019, verejné zasadnutie bolo z dôvodu neprítomnosti odsúdeného, ktorý nemal doručenie vykázané a zároveň sa nenachádza v zariadení ÚZVJS, odročené na 06.05.2019
- na verejnom zasadnutí dňa 06.05.2019 bol vypočutý odsúdený, ktorý navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne Y. A. a A. A.. Zároveň bol ustanovený obhajca odsúdenému,
- na verejnom zasadnutí dňa 05.06.2019 bola vypočutá svedkyňa Y. A., ktorá zotrvala na vyjadrení, že zo strany odsúdeného nebol zaplatený dlh na výživnom

- verejné zasadnutie zo dňa 17.07.2019 bolo z dôvodu neprítomnosti svedka ako aj odsúdeného vykonané. Zároveň bola odsúdenému uložená poriadková pokuta
- verejné zasadnutie dňa 14.10.2019 bolo z dôvodu neprítomnosti a nedoručenia predvolania odsúdenému vykonanému
- verejné zasadnutie dňa 06.11.2019 bolo vykonané v neprítomnosti odsúdeného, ktorý mal doručenie vykázané

Zo správy Obecného úradu T. K. č.l. 195 vyplynulo, že odsúdený je podľa evidencie obyvateľov vedený ako občan bez domova. Na adrese T. K. č. XX sa zdržiava.

- zo správy súdneho exekútora č.l. 237 vyplynulo, že odsúdený sa na adrese T. K. nezdržiava, naposledy pracoval do 28.09.2012, oficiálne ako zamestnanec dohodár. V roku 2016 bola vykonaná dražba nehnuteľnosti povinného, kde sa poškodená prihlásila ale bola deviatá v poradí a nakoľko bolo pred ňou veľa záložných práv, nebolo z dražby uspokojená. Od uvedenej doby nie je možné spojiť sa s odsúdeným.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť zakotvenú v § 192 odsek 1 Trestného poriadku v prvom rade zistil, že okresný súd posudzujúc, či sa odsúdený R. A. v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne a dospel k správneému záveru, že v danom prípade, vzhľadom na spôsob života odsúdeného počas skúšobnej doby nie je možné deklarovať, že by sa počas tejto osvedčil.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a preto trest, ktorý mu bol uložený v trvaní 20 mesiacov, vykonal.

Krajský súd sa s právnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení okresného súdu v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Sťažnostný súd len dodáva, že za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolunažívanie v bydlisku ani v zamestnaní, dopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

V tomto prípade je nesporné, že odsúdený R. A. nesplnil obmedzenie spočívajúce v príkaze uhradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Odsúdený nikde nepracuje, od roku 2012 je nezamestnaný, žije sa brigádnicky.

Krajský súd je toho názoru, že správanie odsúdeného, ktorý v skúšobnej dobe si nesplnil povinnosť uloženú mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/54/2015, nie je možné hodnotiť nijak inak ako skutočnosť, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život, preto neprichádza do úvahy žiadny iný postup len premena trestu tak, ako to učinil okresný súd v napadnutom uznesení.

Sťažnostný súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti vyžadované v ustanovení § 50 odsek 4 Trestného zákona, ktoré by mohli smerovať k inému rozhodnutiu.

Okresný súd správne rozhodol, keď odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a to vzhľadom na to, že v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by bolo v prospech odsúdeného, sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.